CUPRINS

Ce trebuie să știți încă de la început 4
Bună și un vesel miau! 6
Biserica – casa lui Dumnezeu 12
Adventul 15
Prima mea amintire cu ieslea de Crăciun 17
Ce sărbătorim de fapt de Crăciun? 20
Rebusul foarte greu despre advent și Crăciun al Luizei 22
Noaptea sfântă - Crăciunul 24
Sara, micuța oaie de Crăciun – o poveste de Crăciun 25
Amnistia de Crăciun 29
Timpul postului sau ascezei 33
Ce mi-am propus pentru perioada postului 36
Maxi exagerează din nou 39
Duminica Floriilor - Săptămâna Mare – Paștele 41
Rusaliile – Spiritul Sfânt 44
Corpus Christi 48
Vară – soare - vacanță 51
29 iunie – sărbătoarea Sfinților Petru și Pavel 52
15 august – adormirea Maicii Domnului 53
6 septembrie – este aniversarea zilei de naștere a bisericii noastre 55
Toamna: zilele de mulțumire și binecuvântare – binecuvântarea animalelor 57
Dumnezeu ne dă de înțeles unele lucruri și prin animale 61
Sărbătoarea recoltei 63
Ziua tuturor Sfinților - Ziua tuturor sufletelor 65
Cristos rege – ultima sărbătoare din anul bisericesc 68
Sfârșitul călătoriei 71
Versetul biblic al lui Mario 71

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI ÎNCĂ DE LA ÎNCEPUT

Luiza este o pisică deșteaptă în trei culori, blana având petece albe, negre și roșcate și este mereu bine dispusă. Locuiește în casa parohială a bisericii Sf. Petru din Linz.

Din anul 2001 Luiza se ocupă de pagina destinată copiilor din buletinul parohiei. Cu multă dăruire și uneori și cu un zâmbet șmecher încearcă să explice aspectele esențiale ale credinței noastre celor mari și celor mici. Micile lecții de catehеză ale Luizei sunt traduse din limba pisicească în germană întotdeauna de părintele Franz Zeiger. Trebuie să știți însă că Luiza înțelege și limbile română și maghiară.

Luiza a fost încurajată de mai multe ori să adune toate textele pe care le-a scris și să le publice într-o carte pentru a fi accesibile unui cerc mai mare de cititoare și cititori. La început a ezitat, dar în cele din urmă și-a luat inima în dinți și s-a pus pe treabă.

Întâi a urmat o perioadă mai lungă în care s-a gândit și a planificat totul. Apoi împreună cu părintele, Luiza a ales câteva dintre articolele deja publicate și le-a mai prelucrat odată. Alte texte din această cărticică sunt însă absolut noi.

Pentru a ilustra diversele povești din carte, Luiza le-a convins pe Waltraud și pe Bettina Schober, cărora dorește să le și mulțumească cu această ocazie, să o ajute.

Desenele sunt gândite pentru ca să le colorați, dar și pentru a desena și voi. Invităm tinerele cititoare și tinerii cititori să dea frâu liber creativității lor și să umple de culoare această carte. Astfel fiecare carte va deveni o operă artistică unică.

Aducem mulțumiri părintelui Christoph Fr. Dziwisch din Nordul Germaniei, care a încurajat-o pe Luiza și care a convins-o să se apuce de lucru.

Le aducem mulțumiri doamnei Brigitte Delavos, domnului Paul Delavos, doamnei Maria Scholl pentru lecturare și corectare și nu în ultimul rând editorului Luizei, domnului Erik Diewald. Curajului său de a da o șansă acestei mici cărți, datorăm apariția aventurii catehetice Împreună cu Luisa prin anul bisericesc.

Dar să îi dăm acum cuvântul Luizei.

BUNĂ ȘI UN VESEL MIAU!

Mă bucur tare mult că avem prilejul să ne cunoaștem în această carte. Eu sunt Luiza. De profesie sunt pisică de parohie și locuiesc în casa parohială a bisericii Sf. Petru din Linz.

Mai întâi vreau să îți povestesc câte ceva despre mine și despre ceilalți locuitori ai casei parohiale.

Eu am ajuns în casa parohială în anul 2001. A trecut deja ceva vreme de atunci. În toți acești ani petrecuți în parohie am avut prilejul să învăț multe lucruri și asta trebuie să mă crezi pe cuvânt.

Știi, în total locuim șase în această casă. Mai exact echipa noastră este formată din 5 pisici și un preot. Ultimul venit este micuțul Mario. De fapt au trecut deja câțiva ani, dar eu îmi aduc bine aminte de ziua în care l-a adus părintele.

Era încă un pui și era foarte timid. Părintele l-a adus în casă și mi l-a dat imediat în grijă. „Uite Luiza," a zis el, „micuțul este de acum al nostru. Fii așa de drăguță și ocupă-te de el, ca să se obișnuiască repede la noi."

Ei, și uite așa a venit la noi micuțul Mario. „De unde vii?" l-am întrebat eu. Atunci a început să plângă și mi-a povestit că a fost abandonat. A rătăcit o vreme până când o femeie drăguță l-a găsit și l-a dus la medicul veterinar.

De acolo l-a luat apoi părintele.

„Așa am pățit și eu, ca și tine", l-am consolat eu. „Îmi amintesc încă destul de bine de mama mea. Dar am fost despărțită repede de ea și dusă în azilul pentru animale. Acolo nu mi-a plăcut deloc, dar mi-am adus aminte de cuvintele mamei mele, care mi-a dat un sfat bun: dacă ești necăjită, atunci spune-i asta bunului Dumnezeu! El te ajută întotdeauna. Să nu uiți asta!`

Așa că în azilul pentru animale m-am rugat mereu:„Doamne, aici nu îmi place deloc. Te rog scoate-mă de aici."

Și Dumnezeu mi-a ascultat rugămintea și l-a trimis pe părintele.

Aici în parohie am învățat multe. Apoi am început să merg tot mai des la biserică. În timpul liturghiei eram în sacristie și am fost mereu atentă la ce se întâmplă în biserică."

"Bunul Dumnezeu? Biserică? Sacristie? Acum nu mai înțeleg nimic. Ce înseamnă toate astea, Luiza?", m-a întrebat uimit micul Mario.

„Toate la rândul lor!", i-am spus. „Cu timpul o să le afli pe toate. În cele din urmă vei fi și tu un motan de parohie și va trebui să le știi pe toate."

Versetul nostru preferat din biblie

„Știi tu", i-am spus lui Mario, „noi, pisicile de parohie ne-am ales fiecare un verset preferat din biblie. Biblia este cartea, care ne povestește despre Dumnezeu și despre Isus. Cu timpul vei cunoaște această carte și atunci o să poți să-ți alegi și tu un verset preferat."

„Ce verset ai ales tu, bunică Luiza?", vrea Mario să știe.

„Bunica Luiza… îmi spune!", mă gândeam eu. Dar până la urmă are dreptate, pentru că aș putea să îi fiu bunică.

„Versetul meu preferat din biblie este din cartea psalmilor și sună așa: oameni și animale izbăvești Tu, Doamne! Cât de neprețuită este îndurarea Ta, Dumnezeule!"

„Ce frumos!", zice Mario. „Dumnezeu ajută oamenii și animalele. Asta îmi place!"

„O să îți fac acum cunoștință cu noi tăi frați. Îți vor povesti câte ceva despre ei și îți vor spune și care este versetul lor preferat din biblie, pe care și l-a ales fiecare."

Apoi l-am luat pe micuțul de lăbuță și am mers prin casa parohială și l-am prezentat pe rând celorlalți.

Primul cu care ne-am întâlnit a fost Maxi, care era în birou. „Cine ești tu?", l-a întrebat Mario.

„Eu sunt Maximilian. Eu stau de obicei în birou și salut toți oamenii, care vin la noi cu un miau vesel."

„Ai și tu un verset preferat din biblie?", vrea să afle Mario.

„Desigur!", îi răspunde Maxi. „Versetul meu preferat este: „Toată suflarea să-L laude pe Domnul! Și este dintr-un psalm, să știi."

Asta-i place micuțului Mario și dintr-o dată devine foarte vioi.

„Aceste versete biblice au așa niște cuvinte frumoase. Sunt așa de nerăbdător să aflu versetele alese de ceilalți. Vino, bunică Luiza, să mergem să îi căutăm pe ceilalți doi frați."

Pe Rudolf l-am găsit desigur în locul său preferat: în grădina parohială cocoțat în măr.

„Servus micuțule, eu sunt Rudolf. Poți să-mi spui Rudi. Eu sunt deja de ceva vreme în casa parohială. Am fost abandonat când eram mic și am ajuns aici."

„Ai și tu un verset biblic preferat?" întreabă nerăbdător Mario.

„Bineînțeles, Mario. Versetul meu preferat este din cartea lui Ezechil și sună așa: zice Domnul Dumnezeu. Oaia cea pierdută o voi căuta, pe cea rătăcită o voi aduce înapoi, pe cea rănită o voi bandaja, pe cea slăbită o voi întări, voi avea grijă de cea grasă și de cea puternică. Le voi păstori cu judecată." M-am gândit mult ce verset să aleg. Apoi l-am găsit pe acesta. Se potrivește minunat unui fost pisoi orfan și abandonat. Nu ești de aceeași părere?"

Mario este absolut entuziasmat! „Este un verset minunat, Rudi!" apoi întorcându-se spre mine mă întreabă: „Cine mai lipsește?"

„Acum vom merge la Benjamin! Cred că o să îl găsim în biroul părintelui.”

Și într-adevăr, Benjamin era lângă calculator și ordona niște bilețele, pe care părintele le-a cam lăsat în dezordine.

„Bună, eu sunt Mario! Tu ești Benjamin?”, strigă deja de departe ultimul venit. „Da, eu sunt Beni. Părintele mi-a povestit deja despre tine.”

„Beni îmi spui și mie care este versetul tău preferat din biblie?”

„Cu plăcere!”, răspunde Benjamin. „Eu mi-am ales versetul din cartea Genezei și sună așa: Dumnezeu a zis: Acesta este semnul legământului, pe care îl pun între mine și voi și toate viețuitoarele care sunt cu voi pentru toate generațiile pentru totdeauna.

Am pus curcubeul meu în nori, el va fi semnul legământului dintre mine și pământ.”

„De ce ai ales tocmai versetul acesta?”, vrea să știe Mario.

„Știi tu, Mario, acest verset biblic îmi amintește mereu, că nu sunt niciodată singur, pentru că îi aparțin lui Dumnezeu. Așa că de fiecare dată când văd un curcubeu mă bucur foarte tare.”

„Ce frumos!”, spune Mario puțin visător. „Odată am văzut și eu curcubeul. Acum știu însă ce semnifică. Când am să văd din nou un curcubeu o să mă gândesc la ce înseamnă.”

Acum îi arăt lui Mario toată casa parohială și am impresia că deja se simte bine la noi.

„După ce ai stat mai mult timp la noi și ai făcut cunoștință cu biserica și ai aflat ce scrie în biblie, atunci o să poți să îți alegi și tu un verset. Dar ai destul timp ca să faci asta. Mai întâi trebuie să îl cunoști mai bine pe Dumnezeu și să afli cât de mult te iubește."